

Çocuklarda pelvik fraktüre bağlı üretral yaralanma sonrası erektil disfonksiyon (ED) riskini tahmin etme

Koraitim MM.

J Urol 2014; 192: 519-523

Eretil disfonksiyon (ED), pelvik fraktür sonrası üretral yaralanma durumlarında %19-72 oranında görülen yaygın bir komplikasyondur. Hemen hemen mevcut tüm yayınlanmış çalışmalar postpubertal hastalarla ilişkilidir. 1975'den bu yana, tedavi olarak üretroplasti daha yaygın olarak yapılmakta, ancak bu hastaların bir kısmı ergin yaşa ulaşınca, evlenme çağında, cinsel sorunlarla yeniden başlamak zorunda kalmıştır. Bu nedenle, bu çalışmada bu tür durumlarda ED'ye yol açan nedenler ve ilişkili risk faktörleri tanımlanmaya çalışılmıştır.

Bu amaçla 1980 ile 2010 yılları arasında pelvik fraktüre bağlı üretral yaralanma onarımı yapılan 3-28 yaş grubundan toplamda 60 hasta çalışmaya dahil edildi. Bunlardan 28'inde ED mevcuttu. On üç yaş üzerinde olanlara IIEF (Uluslararası Eretil Disfonksiyon İndeksi) uygulanarak, travmayı takip eden dönemde erektil fonksiyon durumu belirlenmeye çalışıldı. ED olanlara penil duplex ultrasonografi (USG) yapıldı. Pelvik fraktür paterni, pubik diastaz,

prostatik yer değişimi ve üretral boşluk uzunluğu olmak üzere başlıca 4 değişken incelendi. Bunlar arasında üretral boşluk uzunluğu 2.5 cm üzeri olması ve prostatın laterale yer değişiminin olmasının riski daha çok artırdığı saptandı. Yapılan duplex USG'de ED nedeni olarak 19 hastada (%76) arteriyel, 2 hastada (%8) arteriovenöz, 4 hastada (%16) ise nörojenik kaynaklı patoloji saptandı.

Sonuç olarak pelvik fraktüre bağlı üretral hasarı olan her 2 çocuktan 1'inin pubertede ED gelişme riski mevcut kabul edilmektedir. Özellikle de uzun üretral boşluk ve/veya lateral prostatik yer değişimi durumlarında bu risk belirgin olarak daha fazla artmaktadır. ED nedeni olarak da en yaygın gözlenen durum öncelikli olarak arteriojenik, daha az olarak ise nörojenik nedenlerdir.

Çeviri

Uzm. Dr. Fatih Hızlı, Dr. İsmail Selvi

Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi Üroloji Kliniği